

lovassági harcokhoz csatlakozón kisebb egyes csapatok csatározása folyt. A Bzura mentén, Sochacevtől délre az oroszoknak egy éjjel támadása az ellenségnek súlyos veszteségei mellett, összeomlott. Bolinóvtól keletre támadásunk az ellenség heves ellentámadásaival szemben is előbbre haladt. A foglyok száma nő. A Kárpátokban néhány napja a német haderők vállvetve küzdenek az osztrák-magyar hadseregekkel. A szövetséges csapatok a nehéz, behavazott hegyi terepen szép sikerek egész sorát érték el.

A legfőbb hadvezetőség.

(Közli a miniszterelnöki sajtóosztály.)

Szemelvények orosz lapokból.

Tulságos jelentőséget persze nem szabad nekik tulajdonítani, mivel nagy részük bizonyára az orosz közönség elkedvetlenedését akarja megszüntetni, másrészt pedig bizonyos elkerülhetetlen eseményekre előkészíteni az oroszokat.

A *Novoje Vremja* kifejti, hogy a szövetséges hatalmak visszavonulásáról szó sem lehet, dacára annak, hogy az oroszok hősi módon harcoltak. Ellenkezőleg, azok a megerősítések, amelyeket a németek szünös-szüntelen kapnak, komplikálják az oroszok hadműveleteit. Ha általánosságban meg is tört a német offenzíva a hatalmas orosz falon, helyenkint azonban mégis sikerült a németeknek az oroszok soraát Varsó felé áttörniök.

A *Rjecs* közli, hogy az oroszok a *Ravkánál* birt állásaikat fölcserezték a *Blonie* mellettiakkal, mert ez utóbbiakat sokkal kevesebb erővel lehet tartani.

A *Golos Moskoy* arról ad hírt, hogy az orosz előnyomulás *Mlavánál* német tulerőre akadtt és megakadt, amiért itt rövid szünet várható.

Szemelláthatólag inspirált az a híradás, amely a *bukovina* helyzetét foglalkozik és azt erősíti, hogy az oroszoknak Bukovinában ismételt előnyomulása azt a célt követte, hogy ide erős osztrák-magyar csapatokat csalion és ezáltal tehermentesítse *galiciai* és *lengyelországi főerőit*. Ezt a céliukat el is érték (?), mert a Bukovina felszabadítására 400,000 (?) osztrák-magyar katona jött. Ezért aztán az oroszok ezt a *koronatarományt* ismét elhasvhatják.

A *Ruskija Viedomosti*-ban *Odrynski Sergej*, aki *Lembergben* járt, azt írja, hogy az orosz katonák egyértelműen dicsérik az osztrák-magyar harcosok bátorságát és hősiességét. Kérdésre azt felelték: „Erősek és nagyon jól harcolnak”.

A semleges államok joga és a béke.

Amsterdamból jelentik a *Vossische Zeitung*-nak: A brüsszeli *Tyd* közlésezi *Otht Pál*, a nemzetközi munkásszövetség vezetőjének a levelét, melyben többek közt ez áll:

Az *Unio 21* amerikai állama összeállított egy bizottságot, melynek elnöke *Bryan*. Ez a bizottság azt indítványozta, hogy az összes semleges államok üljenek össze konferenciára a semleges államok ezen háboru alatti jogai érdekében. Ez az ajánlat megérdemli az európai semleges államok részéről, nevezetesen *Hollandia és a skandináv államok részéről*, hogy kedvezően fogadják. Kétségtelenül pártolja a pápa is. Mint a vatikáni körökből hírlik, a pápa kész arra, hogy bármikor közbelépjen a béke érdekében. Diplomáciai nehézségek elkerülése céljából, nem fogja közbelépését diplomáciai uton felajánlani, hanem közvetlenül fog az érdekelt országok uralkodóihoz fordulni, hogy békeközvetítését felajánlja.

Nagy események előtt a nyugati harctéren.

Bécs, február 2. Katonai szakértő írja a *Neue Freie Presse* legutóbbi számában:

A német tengerészeti vezérkar főnöke ma olyan hírt tett közzé, amely a legnagyobb figyelemre méltó.

A Franciaországban augusztus és szeptember havában vívott nagy harcok nem eredményeztek döntést. Az októberi *antwerpeni* siker sem döntötte el a harcot a flandriai harctéren. A súlyos és véres harcok lényegileg elpihentek egy időre, míg decemberben és januárban a franciák megkezdették offenzívájukat. Döntésről azonban még mindig nem lehetett szó. A német fegyverek néhány fényes haditette által sem változott a helyzet, úgy, amint az a végeredmény szempontjából kívánatos volna.

A franciaországi és nyugatflandriai helyzetre jellemző a mai kommuniké: „különböző helyeken folyó tüzéségi harcokon kívül nincsenek fontosabb események”.

A tengerészeti vezérkar most azt jelenti, hogy Anglia számos csapatot és nagy mennyiségű hadiszert szándékozik Franciaországba szállítani. Január 2-án vettük a hírt, hogy Angliában hat, egyenként három hadtestből álló, új hadsereget állítottak fel. Ez körülbelül fél millió katonára becsülhető. A háboru kitörése óta Anglia 29,100 tisztet sorozott seregébe. Ugy az angol hadseregek erejét és legénységének, mint tisztjeinek használhatóságát illetően sok oldalról mérülhetnek fel kértelyek. Azonban a francia hadügyminiszter a minap odanyilatkozott, hogy az angolok készütsége minden várakozását felülmúlja. Mi ebből a tulzás és mi a valóság, egyelőre nem muhatolható ki.

Németországnak azonban most az a feladata, hogy az angol erőknél a partraszállítását megakadályozza. Ezekkel az angol szállítmányokkal szemben Németország minden

rendelkezésére álló hadi eszközével fog fellépni. Ezek a hadi eszközök valószínűleg: tengeralattjárók, torpedónaszádok, a flotta, a léghajók és a tengerparti ütegek.

Anglia az ő szállítmányait nyugati partjáról *Le Havre*-, *Rouen*-, *Brest*-, *Nantesban* rakhatja partra. A *Calais-szoros* legrövidebb útja: *Calais—Dover* a szövetségesek birtokában van. Az *Északi-tenger* kereskedelmi hajózásának a *Skótország* körüli ut ajánlatos és óvják a francia északi és nyugati tengerpart megközelítésétől. Felette érdekes akciók ezek, amelyek a hadi tengerészetre várnak. Vajjon a *Calais-szoros* forszírozásáról lesz szó? Az angol flotta ellenére lehetséges-e ez? Avagy célszerűbb, egyelőre a kisebb eszközökkel dolgozni? Oly kérdések ezek, amelyek hamarosan az egész világ tengerészetét fogják foglalkoztatni.

Bizonyára nem a tengerészeti vezérkar lesz az egvedülő, amely a legnagyobb figyelemmel fogja kísérni az angol szállítmányokat. Ugyanolyan mértékben fog ezzel az ügygel a legfőbb hadvezetőség is foglalkozni.

Nagy önértetre vall, hogy a tengerészeti vezérkar elhatározását a nyilvánossággal közölte. Az angoloknak ugyancsak résen kell lenniök, hogy az áthajózásra szükséges hosszú idő alatt ne szenvedjenek tulsok kárt a német vállalkozási szellemtől. A német tengerészet, úgy látszik, biztos a dolgában. Vajjon a döntést német részről még a tél folyamán keresik-e Franciaországban, vagy pedig tavaszra halasztják, az egyformán érdekelheti az angol áthajózást. A német terv, hogy az ellenség re jusson megerősítésekhez.

Mindezek alapján seíthető, hogy rövidesen mozgalmas idő következik a francia, angol és talán a német tengerpartokon is. Nyugatról tehát jelentőségteljes események várhatók.

Angol rettegés a német tengeralattjáróktól.

London, február 1. A *Daily Chronicle* *Flectwoodból* kapja a jelentést:

Hogy a német tengeralattjáró-szolgálat ép oly vakmerő, mint derék, azt nem kell külön bizonyítgatni. Ezt hallhatni az összes angol tengerésztszektől. Ennek a megállapítása annál kellemesebb, mivel a német tengeralattjárók tisztjei és legénysége mindig előkelően viselkedett.

A *Daily News* egyik vezércikkében a többek közt ezt írja:

Három angol hajónak a *lancashirei* parton való elsülvesztése olyan csemény, mely elmékedésre csábit. Az operáció fényes napnál történt a nagy *liverpooli* kikötő egyik főkereskedelmi vonalán. Ezek a tengeralattjárók sokkal nagyobb ut megtételére képesek, semmint azt a háboru kitörése előtt gondoltuk. Az a kérdés most, vajjon rendelkezik-e Németország elegendő számú tengeralattjáróval, hogy sok veszéllyel egybekötött, kockázatos taktikáját végre tudja hajtani. Nem szabad elfelejtenünk azt sem, hogy az összes eddig elsülvesztett hajók kicsinyek és lassu irratuak voltak. Maguknak a tengeralattjáróknak is csekély a menetgvorsasága és kis ágnyakkal rendelkeznek s így seíthetőleg nem igen okoznak kárt gyors és jól felszerelt hajókban. Erre a kontinensre történő zavartalan csanatszállítás egy magában is elegendő bizonyíték. Ha azonban ezek a tengeralattjárók komolyabb formában jelentkeznek, a gyorsjáratu zuzókhöz kell folyamodnunk. Az utolsó eszköz pedig az volna, hogy az angol kereskedelmi hajókat semleges lobogók alá helyezzük.

Azok, akik a *Dáciára* vonatkozóan drasztikus eljárást ajánlanak és a nemzetközi kereskedelemmel szemben extrém álláspontot foglalnak el, a tengeralattjárókra való tekintettel vegyék e nézetüket revízió alá. Egy tengeralattjárókkal való blokádt a legközelebbi háboruban esetleg megvalósítható. Ránk szívetbeliekre nézve ennek sokkal komolyabb di-

menziói lennének, mint bármely szárazföldi birodalomra nézve.

A *Timesből*:

Anglia népének nem szabad elfelejtenie, hogy a német tengeralatti háboruak az a célja, hogy az angol lakosságot felizgassa és az admiralitásnak nehézségeket okozzon. Azért szembe kell szállani minden kísérellettel, mely arra irányul, hogy a közhangulatot az admiralitás ellen tüzelje. A kereskedelmi hajóknak pedig azt ajánlja a lap, hogy vegyék fel a küzdelmet a tengeralattjárókkal, olyképpen, hogy teljes gözzel gázoljanak rajtuk keresztül, vagy pedig ne engedelmessédjenek a tengeralattjárók parancsainak, hanem barokodianak a legnagyobb gyorsasággal elmenkülni a harctérről.

Kopenhága, február 2. A *Politiken* vezércikkében ezeket írja:

A tengeralattjárók új harca aggasztó érzést kelt a semleges országokban, mivel attól tartanak, hogy ez nehézségeket fog okozni a semleges hajózás számára. Magától értetődik, hogy a német flottától nem lehet rossz néven venni, hogy minden eszközzel iparkodik az angol kereskedelmet megbénítani. Elvégre Anglia ki akarja éhezteni Németországot és Németország felel erre. Csak az a kérdés, vajjon van-e Németországnak ez idő szerint elegendő ilyenmü ereje, hogy az angol hajózás ellen irányuló intézkedései célt is érjenek.

Hadifoglyaink helyzete Szibériában.

Szabadka, február 2.

Rövid néhány soros levelet írt *Kertész Samu*, a szegedi származású szabadkai kereskedelmi iskolai tanár Szibériából, ahol hadifogoly. A levélből azt az örvendetes dolgot tudjuk meg, hogy a hadifoglyok a nekik kitűdött pénzt hiány nélkül megkapják. De meg tudjuk azt is, hogy Szibériában nagy az ol-